

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătațe pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

Procesul Kleeberg-Marlin.

Zelul publicului documentat la pertractarea de luni a scăzut în mod însemnat. La pertractarea de Marți nu a fost public atât de numeros. Lucrul se poate esplica ușor. În ziua primă s'a superat obiceiul principal, ucidera familiei Friedenwanger, de care era legată partea cea mai însemnată a pertractării și interesul viu al publicului. În ziua a doua erau la ordinea ȳilei furturile și incendiile.

Interesul a scăzut cu totul în ȳia a treia de pertractare, cînd era la ordinea ȳilei acusa și apărările. Lucru e și mai ușor de esplicat. Toate acestea trebuiau s'e percură în limba satului, și puținii cîți din pasiaune sau întemprare o cunosc, și-au împlinit detorința de ascultători cu paciența.

A doua ȳi de pertractare.

La 9 oare înainte de ameaȳi se deschide ședința. President tot domnul Székáts, votanți domni Zweier și Hatfaludy, notariu Dr. Haupt. Apărători pentru Kleeberg Dr. Sentz, pentru Marlin Dr. Fölkl.

Sub escorta descrisă deja se prezentează asasinul Kleeberg.

La provocarea presidiului, Kleeberg istorisește răpirea comisă la Elisa Góckel.

La spusese lui Marlin că este aici o femeie bătrână, care locuiește numai singură, și are parale, ne-am decis să o scuturăm de avere. Apoi urmează espunerea în detaiu. La 22 Octobree 1883, sara la 8 oare Kleeberg și Marlin se duc la casa unde locuia Elisa Góckel. Marlin ajută lui Kleeberg a se urca pe zidul, care conducea în grădină. Urcat pe zid, Kleeberg observă că în casă sunt două femei. Se dă jos de pe zid, mai fac o preumblare, și preste o jumătate de oară se rentorc. Urcat pe zid, Kleeberg vede că este numai bătrâna singură. Se dă jos de pe zid, intră la bătrâna în casă, și fiind că ea era adencită în cetirea unei gazete, se repede asupra ei, și cu un pumn o așterne la pămînt. Bătrâna a căzut în leșin. O lasă la pămînt și el deschide scrinul și-l golește de prețioasele aflătoare în el. În acestea bătrâna și vine la simțiri, și începe a striga. Atunci Kleeberg se repede asupra ei, și cu un fer potrivit în un mănunchiu de lemn i măsura câteva lovituri preste cap.

Intr'acestea cădu de pe scrin lampa cu petrolul, și aprinȳindu-se, începură a arde hainele bătrânei. Atunci Kleeberg a stins cu căciula sa proprie focul și vestmintele bătrânei, și pe locul unde a intrat a și eșit, obiectele furate le-a împărțit cu Marlin.

La întrebările presidentului acusatul înșiră obiectele furate.

Se conduce apoi în sală Marlin, și la provocarea presidentului, răspunde următoarele.

Eram în lipsă de bani în familie. Trebuia să plătim chiria locuinței și să ne mutăm. Urmează apoi lunga istorisire, din care notăm, că ténérul Marlin căutând locuințe a venit și la bătrâna Góckel de mai multe ori. Aici și-a notat bine situațiunea locului, s'a dus apoi la Kleeberg, i-a spus cum stă treaba, s'a dau decisi să o fure și la 23 Octombree 1883 și-au și executat planul.

Marlin istorisește cum au ajutat el lui Kleeberg să se urce pe zid, de acolo să se deie jos, apoi cum a împărțit lucrurile furate.

Trecem peste amenunte și ne oprim la focurile escate în toamna anului 1883.

La provocarea presidiului Marlin fu escortat și rămâne Kleeberg.

Focurile.

Kleeberg mărturisește că la 31 August 1883 au pus el foc în magazia al lui Karl Roth sub treptele din tégul porcilor.

Și-au procurat iască, în ea a pus lemnușe, o a învilit apoi în chărtie. Marlin umbla și se informa unde sunt grașdiuri cu fîn și paie, apoi conducea acolo pe Kleeberg, acesta la sugaretă aprindea iasca, și o arunca în fîn, apoi se ducea de acolo. Easca ardea până ce ajungea la lemnușe, acestea se aprindeau și dau flacără, de aici se aprindea și focul era gata.

1. Cu chipul acesta a aprins magazinul la Roth.

2. Focul al doilea a fost la otelul Orașul Viena în strada Morei la 4 Septemb, 1883.

3. Pe cînd ardea aici mai bine Kleeberg și Marlin se duce și dă foc în o șură din suburbiul josefin în Groapă, unde au ars trei case cu edificiile apartinătoare.

4. La 2 Novembre aprind tot în modul usitat o claie de fîn în strada cea lungă, suburbiul Poarta turnului.

5. La 5 Novembre 1883 în grădina archidiecezană aprind o claie de fîn a Escelenței Sale D. archiepiscop și metropolit.

6. La 9 Novembre dau foc în grașdul avocatului Ioan de Preda.

7. La 5 Septembree 1883 pun foc la Împăratul Romanilor.

8. La 6 Septembree 1883 în Entengasse (Strada Rațelor.)

9. La 8 Novembre la avocatul Bruckner.

10. In August pun foc la casa orașului, după cum spuse Marlin spre a face onoruri cuviincioase comandantului de pompieri.

Vom nota că în cele 4 casuri din urmă focul fu observat și stins, așa că n'a isbucnit spre a produce pagube.

În toate 10 casurile Kleeberg a aruncat fitiul, ear Marlin păzia să nu fie observați.

Întrebat după motivul, care i-a îndemnat la aceste incendii, Kleeberg nu spune nici un motiv afirmând, că ei au aprins numai din petulantă.

Precând vorbia ungurește ȳicea: *pajkosságból* "ear cînd istorisea nemșește ȳice aus *Mutwillen* și *Uebermut*."

După ce în general a istorisit Kleeberg toate casurile de foc, fu condus Marlin. La întrebarea presidiului că ce știe despre incendii, Marlin răspunde că nu știe nimica, de oarece el n'a fost de față, cînd a dat Kleeberg foc.

Presidentul: N'ai fost de loc.

Marlin: De loc n'am fost.

Pres. Negarea Dtale e semn invederat că Dta nu arăți nici un semn de căință. E impertinentă din partea Dtale a nega acuma, ceea ce însuși Dta ai recunoscut în decursul investigațiunei. Sub decursul investigațiunei incendiile le-a negat Kleeberg; Dta ai fassionat mai întai în privința aceasta, le-ai repetat în fața lui Kleeberg, în urma cărei împregiurări el numai după trei ȳile s'a însinuat și a fasionat.

După unele observări ale lui Marlin, că pe timpul cînd cânta musica militară în piața cea mare au voit să arunce în aer statua lui Nepomuc prin o rachetă, despre carea ei credeau că este dynamit, presidentul cetește fasiunea lui Marlin din protocolul de investigațiune:

„Cînd am venit dela miliție din Bosnia mi-a istorisit Kleeberg între altele, că pe timpul cînt am fost dus, densus a făcut pe aici minuni. Mi-a istorisit adecă că în societatea unui anumit Daniel Draser au voit să pună foc în strada Rațelor, ceea ce însă nu le-a succese. Le-a succese însă a aprinde o casă în Le-Kempelgasse, care a și ars. Mi-a istorisit că la casuri de foc, cine anunță la poliție erumperea focului înainte de a se da signalul cu clopotul din turn primește un premiu de 5 fl. Mi-a dat apoi statul, ca să ne îngrigim a câștiga câte ceva și pe calea aceasta. Eu l-am ascultat și așa am și făcut. Eu încă iam spus minuni. Intr'aceasta m'a trimis după iască. Eu am mupărat iască de 3 cr. și-i o am dat lui. El a rupt iasca în mai multe bucă-

FOIȚA.

Clara sau Tapiseria.

De Féval.

(Traducere de D. P.)

(Urmare.)

D. de Jaucourt era un om de o perfectă distincțiune, deștept, dar tăcut și rezervat până a fi rece. Ori ce cuvînt, fie cât de blând lua în gura lui o înfășurare aspră. Apucăturile lui erau serioase și totdeauna supuse regulilor celei mai perfecte curtoasii. Ca oficier general dase, aducînd la ascultare burgesia Genevei, probe de inteligența și întrepeditate.

Chiar dela început, încungiuară pe tinera sa femeia cu o dragoste neobosită; gelosia sa, de eragelos, nu se arăta în afară; era mai mult o neîncredere ne măsurată în sine însuși de cât bănuială; trebuia toată priceperea femeiască pentru a ghici acest sentiment sub luciul sub care D. de Jaucourt știa să-l ascundă. Cu o inimă nobilă și dedat cu apucăturile din lumea mare, el arăta Clarei în ori-ce întemprare, o încredere nemărginită. Aceasta nu-l iubea din amor; dar atinsă de îngrijirile lui, mândră de a imladia acest caracter neincovoiat,

prînse pentru densus cu timpul o afecțiune adevărată și devotată.

Familia d'Audetot culese toate avantajile ce-și promisese dintr'această înrudire. Marquisul avea credit; fericita-i influență se întinse până asupra lui Răymond, care eși dintre pagii și primi brevetul de căpitan, în calitate de ajutor de cîmp al D. de Jaucourt. Trecuse doi ani de cînd Răymond ocupa acest post; entusiast de profesiunea sa, legat de șeful seu prin recunoștința și amiciție, ducea o viață nepăsătoare și veselă. Abia dacă-și mai amintea câte odată prima lui dragoste și atunci un zimbet disprețurător se ivea pe buza-i de discipol a lui Don Juan. Dar proverbul vovevilisat de un academician destul de ilustru, nu putea să mință până intru atât, mult timp: ori ce am face, ne reîntorcem totdeauna etc. Clara și Răymond despărțiți până atunci de împregiurări, se revădură, pentru întâia și dată, șese luni înainte epocii — în care începe istoria noastră. Răymond fu lovit ca de, tresnit; o violentă pasiune îl cuprinse. Clara, speră. Cînd D. de Jaucourt părăsi Parisul, Răymond nu-l însoți.

În timp de șese luni, marquisul scrise mai la fie-care cincispre-ȳece ȳile, Răymond îndoia dosa: în fie ce septemână trimitea câte o scrisoare. Era frumos și un foartă strălucit caval: Clara nu-l revădu se fără emoțiune; dar incapabilă de a-și trăda

datoriile lăsa scrisorile vărului seu fără răspuns. Răymond trăia cu chimerica sa speranță; ultima lui scrisoare, după cum am spus-o, era o amenințare.

Clarei îi fû milă de amenințare, și nu voi să creadă într'ênsa.

Salonul în care se găsea ea în seara aceea, era în primul cat: era friguros și umed; focul aproape stins nu mai lupta contra vîntului, ci isbea cu putere în inchieturile înaltelor ferestre. Aproape adormită și ne mai dându și socoteală de starea în care se află, Clara urma cu oboseală visul seu: i se părea că D. de Jaucourt se întorcea din supărat. Printr'un concurs neprevăduț de împregiurări, gelosia lui se găsa, în aparență, cu totul îndreptățită: tinera femeia gemea și se văeta sub greutatea acestui urit vis.

De odată se deșteptă spăriată; vîntul lovea în ferestre și scutura, afară, copacii desfoiați. Clara ascultă, cuprinsă de spimă. Era să sădă din nou, cînd trei lovituri fură date în geamuri cu precauțiune.

Clara pâlî; întinsă mîna pentru apuca panglica clopoțelului. O lovitură se auđi din nou.

— Dacă ar fi el! murmură ea.

Aceste cuvinte arătau o îndoială pe care ea nu o mai avea; ea știa din instinct că Răymond era acolo. Zăpăcită, nefind în stare a cugeta; simțea

țele, a învățat cu ele apoi un lemn cu pucioasă, care și în apă arde. Acestea apoi le-a legat cu sârmă, sau și cu spargă, aprindea apoi iasca cu sugăreț și o arunca unde voia. În acest chip a preparat materialul și un astfel de fitil a aruncat la Roth în fân fiind eu de față, apoi a fugit la poliție și a voit să capete 5 fl. Într'aceea însă fu dat signalul. Focul dela hotelul Orașul Viena la pus Kleeberg în prezența mea. După ce a erupt focul ne-am dus mai departe. În grădina metropolitului tot Kleeberg a aprins fânul, eu am stat afară. Motivul acestui incendiu a fost să imprăstie o petrecere cu joc.

„La „Imperatul Roman“ încă a încercat a aprinde, aruncând pe fereastra grașdiului un fitil aprins. În casa orașului a pus foc de două ori, căci acolo locuia comandantul pompierilor. Tot el a pus foc și la Preda și Dr. Bruckner. Tot Kleeberg a pus foc și la un magazin din strada rațelor, aici însă n'a isbutit focul fiind observat etc. etc.

După acestea presidentul cetește fasiunea lui Marlin făcută în prezența lui Kleeberg. „Eu, Robert Marlin, ți-o spun ție Anton Kleeberg în față, că cele mai multe focuri escate în Sibiu sunt lucrul nostru comun. Nu-ți aduci tu aminte de cele istorisite mie la întoarcerea mea din Bosnia despre focul din strada Rațelor, la care eu ți-am istorisit, că în Bosnia am aruncat în aer un turn, ceea ce nu e adevărat, eu însă m'am fâlit cu aceasta.

După această reproducere a celor fasionate Marlin rămâne prelungă mărturisirea de acuma, că el nu știe nimica despre focuri.

Urmează pertractarea singuraticelor casuri de foc, și la al treilea deja mărturisește și Marlin despre el, în urmă recunoaște că la toate 6 și el a fost de față.

Vom vedea la urmă din corespondența dintre acușati pe timpul investigației pentru ce a negat Marlin cu atâta înțepire. S'a descoperit adecă corespondența lor secretă, în care și făceau planuri de scăpare. Însă despre aceasta mai târziu.

Furturile.

1. Cuțitul cu care s'a folosit Kleeberg la măcelul asupra familiei Friedenwanger a fost proprietatea unui ospătaru de aici cu numele Frohn. Acesta l'a luat Marlin deodată cu un fes turcesc. Acușatul recunoaște faptul. Îndrăzneala lor fu așa de mare, că Kleeberg la petreceri de joc umbla cu fesul pe cap și la orologiu cu un medailon de aur furat dela bătrâna Göckel.

2. Cu ocaziunea unei petreceri s'a furat paltonul lui Kovács Károly. Paltonul l'a furat Kleeberg în seara când a aprins fânul în grădina arhidieceșană, l'a predat apoi lui Marlin, acesta i-a luat căptușeala, o a vândut pentru 5 fl. și lui Kleeberg nu i-a făcut nici o părțică.

Ambii recunosc faptul.

3. La un concert împreună cu joc s'a furat o citeră din sala dela Imperatul Roman. Tot atunci s'au furat două paltoane de earnă.

Citera nu s'a putut vinde, însă Marlin ca mai practic i-a vândut strunele, asemenea și paltoanele. Kleeberg și din această osteneală a rămas fără părțică.

Citera a fost a lui Späck Friedrich, paltoanele a le lui Schuster și Presslick.

4. Un anumit Ascher Moritz s'a păgubit furându-se o bracelettă. Kleeberg recunoaște că el o a

furat, și o a dat lui Marlin. Acesta a voit să o amăneteze la un oarecine.

Pres. Cine este acest oarecine?

Marlin: Markovinovici.

Se istorisește apoi că usurariul Marcovinovici n'a voit să deie pentru ea nimica.

5. Anul nou s'a început rău pentru un anumit Respalet. S'a dus omul să beie un păhar cu bere la împăratul roman, și i s'a furat portomoneul cu trei fotografii și un flor. bani. Kleeberg recunoaște furtul; Marlin încă recunoaște că el a primit obiectul furat și la vândut pentru 1 fl.

6. În fine comerciantul Zickeli recunoaște că picioarele de sobă au fost rupte dela o sobă a sa, prin aceasta însă lui nu i s'a făcut nici o pagubă, căci soba fu vechiă și aruncată la o parte.

Ședința de după amezi.

Ședința de după amezi fu interesantă mai ales din cauza, că corespondența dintre acușati descoperită în timpul deținerii lor în prinsoare varsă drastică lumină asupra dispoziției lor sufletești.

Vom schița deci în general lucrurile mai principale.

Presidentul aduce la cunoștința lui Kleeberg că dela o rudenie a sa a moștenit o avere de 1287 fl. 44 cr., care s'a sequestrat de către tribunal, spre a se acoperi în părți proporționale pagubele comise prin purtarea lui de până acuma.

Se provoacă a se prezenta Nicolau Barac din Alămor. El istorisește în graiul său, că la începutul lui Septembrie 1883 a venit la Sibiu cu intențiunea să-și cumpere boi. Având la sine 2 note de câte 50 fl. și neștiind unde se le schimbe s'a rugat de un domn, se făcă bine să i le schimbe; domnul a luat la sine notele, a condus pe Baracu la o poartă în tirgul cel mare, i-a ținut să aștepte, că dânsul intră în casă să schimbe banii. Baracu a tot așteptat, însă domnul cu banii n'a mai venit. Provoacat de presidentul să se uite bine la cei acușati, și să spună nu este vre-unul dintre ei domnul, care și-a vândut de drum cu note cu tot, Barac susține că Kleeberg la înșelat.

Kleeberg neagă faptul,

Presidentul (cătră Marlin) Ai înțeles ce a istorisit acest om?

Marlin: Eu i-am mai spus cum stă lucrul, el însă în prostia sa nu știe ce vorbește.

Presidentul: Te rog nu folosi astfel de expresiuni. Istorisește deci cum stă lucrul.

Marlin istorisește în limba românească cum s'a întâmplat lucrul. Spune lui nenea Barac unde s'a întâlnit cu el, cum i-a luat banii să-și schimbe, cum apoi i-a ținut să aștepte la o poartă, și el a eșit pe poarta contrară.

Baracu însă nu se lasă a fi capacitat, ci se leagă de Kleeberg. Se poate Domnule să fie cum ții Dta eu însă me leg de Domnia lui, căci el mi-a luat banii, și mie-mi trebuie bani că sunt om sărac.

Ilaritatea fu mare, și încăpăținarea lui nenea Niculae Barac și mai mare.

Se trece preste acest obiect și se provoacă Marlin a spune cum a falsificat actul privitoriu la orologiu amanetat la usurarul Marcovinovici.

Marlin istorisește că între obiectele furate dela bătrâna Göckel se afla și un orologiu de aur. S'a dus deci să l'amaneteze la Marcovinovici sub cuvântul că orologiu este al maicei sale. Marcovinovici pretinde să-și dea madame Marlin în scris adevărul,

că orologiu este al ei; la acestea Marlin făurește o astfel de adevărul și subscrie pre Maică-sa. Cu chipul acesta au scos bani, și i a împărțit cu Kleeberg.

Veduva Aloisia Pascu cu paguba ei încheie registrul păcatelor comise de acești doi băeți chemați de soarte a lăsa urme atât de triste în cronica criminală a Sibiiului. În fața ei este imprimată urma lungilor suferințe, preste cari a trebuit să treacă această veduvă.

În fața ei s'a schimbat întreagă fisionomia de până acuma a tribunalului, dignitatea severă și ținuta maiestică a presidentului s'a schimbat în gingășie, care contrasta cu cursul de până acuma al lucrurilor.

Advocatul Marlin era omul încredut al veduvei Pascu. Încredințat de aceasta a eliberat unele efecte dela un aurariu, Marlin le a eliberat, apoi le-a amanetat el însuși, și beata veduvă a rămas și cu paguba și cu rușinea de a sta două zile în fața tribunalului.

Tênărul Marlin recunoaște faptul afirmat, și spune că la comanda tatălui său el a amanetat mai multe dintre aceste efecte.

Veduva Pascu și prețuște paguba cu fl. 195.

După acestea se cetește estrasul matrimonial al lui Kleeberg. El e născut la 21 Maiu 1862, botezat la 12 Iulie.

Minunată coincidență. Născut primăvara în frumoasa lună Maiu, când toate dau spre viață, băiatul Kleeberg în primăvara vârstei sale trebuie să părăsească această lume prin moarte cu strangul!

„Per subsequens matrimonium“ fu el legitimat și astfel trecut între copii legiuși.

Marlin e născut la 25 Septembrie, 1862. Nașterea lui este mister până acuma.

Cum și bate soarta joc cu omul muritoriu! Între fărădelegi zămislit, între fărădelegi născut, între fărădelegi crescut, și în urma fărădelegilor comise de el judecat la moarte prin strang!

Este greu, foarte greu a nu crede în fatalitate. La acești tineri va trebui să admitem, că așa le-a fost ursita.

Marlin este botezat și confirmat la romano-catolici. Problematul său tată, care i-a dat numele este de confesiunea evang. lut. Maica acușatului în privința identității numelui său este un mister până acuma.

În un document ea este indusă cu numele Orsinsky, acușatul Marlin ne spune, că lui i a spus că se numește Korcinsky, în fine la botezul acușatului, unde el e indus ca copil nelegiuit mama lui se numește Osten.

Pre noi ne pune în mirare presa germană de aici, care în acest misticism Marlinian este bine inițiată, și cu toate acestea ea păstrează o tăcere de tot elocuentă.

Se cetesc apoi unele documente cu privire la conduita acușatilor, pedepsele lui Marlin pe timpul cât a fost la miliție, pe urmă apoi la cererea procurorului unele dintre corespondențele dintre acușati pe timpul, cât ei au stat la închisoare.

Pres. (arătând lui Marlin epistolele trimise de Kleeberg.) Cum ai venit Dta la aceste ședule?

Marlin: Le-am primit dela Kleeberg.

Pres. Pe ce cale?

Marlin: Am avut un companion în prinsoare. Acesta a vorbit cu Kleeberg, și i a spus că la umblătoare sunt nește hârtiuțe. Kleeberg apoi l'ea luat la sine.

Pres. Cum v'ați procurat recușitele de scris?

cu toate acestea ce crude bănueli presința tinărului său văr putea arunca asupra ei. Acesta și in-doia semnalele și lovia mai tare cu cât nerăbdarea îi cuprindea.

Mărimea pericolului redete marquisei prasința sa de spirit. Două mijloace se infățoșau: a deschide sau a se retrage. Clara cumpără dintr'o aruncătură de ochiu neajunsurile lor. Afară Raymond putea fi descoperit. Tușa Olivia ghicise speranțele lui, poate chiar avea cunoștința de aceea corespondența atât de nebuneșta furisată; ea era indiscretă: aci era adevăratul pericol.

Marquisa se îndreptă spre fereastră cu un pas hotărât; ea deschise. Raymond, cu përul albit de pobiu, cu vestimintele ude, sări balconul și cădu în genunchi. Nu avu timpul să vorbească.

— Scumpul meu văr, ți se comitesa cu un eimbet rece, nu ți-am închis nici odată ușa.

Ea închise fereastra și se îndreptă în liniște spre sobă.

Raymond se sculă, desconcertat.

— Șeți te rog și ascultă-me, reluă marquisa al cărui ton deveni sever. Am primit scrisorile d-tale: nu le am arătat bărbatului meu; îmi plăcea să păstrez pentru d-ta, care ai fost tovarășul copilăriei mele, puțină stimă; me amăgiam, de oare ce eată venit.

Trebuia să mor departe de d-ta suspină Raymond.

— Îubesc pe bărbatul meu, reluă Clara ce-și redobândise tot sângele rece; cea mai mare nenorocire ce m'ar putea lovi pe astă lume, ar fi pierderea încrederei lui; me espui la astă nenorocire, vărul meu; abuzând de nesocotita mea răbdare față cu d-ta, te presinți la mine, nu cum rudă are dreptul țiua în ameață mare și înaintea valeților mei, ci noaptea, pe furiș, cu apucăturile unui amant favorizat. . . . De nu mi-ar fi milă de svânturata d-tale tinerețe, vărul meu, te ași desprețui!

— Oh! Claro, Claro! vrei să me sdrobești! strigă Raymond cu o voce desperată.

Îngenunchiasă din nou; lacrimile îi umpleau ochii. Marquisa fii mișcată, și făcu pentru a-și ascunde turburarea o sfortare nu scăpa tinărului căpitan. Patru ani de despărțire nu-i făcuse să și uite acel mut și intim limbajiu ce-și vorbesc inimile copilărești. Clara ceti în ochii lui Raymond, după cum Raymond cetise în inima Clarei: ea vedu că emoțiunea ei trădată, distrusese efectul asprimei sale.

— Vere, ți se ea, reîndoind răceala, mi încerc a privi toate acestea ca o nebuniă trecătoare. . .

— Trecătoare! vră să întrerupă Raymond.

— D. de Jaucourt e binefăcătorul d-tale, reluă Clara; vreau să cred că n'ai uitat aceasta de tot; ori cum, e timp de ați-o aminti. . . . Și acum, vere, astă întrevedere a fost prea lungă; mătușa

mea nu poate surprinde; venirea unui servitoriu m'ar perde fără scăpare. . .

Raymond se sculă, într'adevăr înspăimântat.

— Sunt un nebun, ți se el, un miserabil nebun! nu me gândisem la nimic din toate acestea! voiam numai să te revăd; atâta fericire! . . .

În depărtare, pe câmp, se auđi un sgomot neînțeleș de cai și roate; părea că o trăsură trecea pe drumul cel mare la marginea aleiului. Câni, legați în curte, începură a mărăi, Clara asculta.

— Sufeream atât! continuă Raymond, încurajat de tăcerea verei sale; dacă ai ști ce traiu amar duc de când te-am vëndut măritată, despărțită de mine pentru totdeauna, ai pune capăt acestei reci priimiri, Claro; m'ai plânge poate. . . .

Trăsura apucase pe aleiu: sgomotul se apropia cu repeziune; se auđia distinct și grăbit, pașul cailor. Marquisa asculta, abia suflând, Raymond nu băga de seamă.

— Me iubiai odinioară, ți se ea. Oh! de câte ori am vërsat lacrimi la amintirea fericirii trecute! de ce nu mi-ai păstrat inima d-tale, Claro? . . .

— El este! îngână tinera femeie cu o voce sdrobită: sunt perdută!

Ra,mond o privi încremenit; ea întinse în tăcere mâna în spre aleiu, și cădu, pe jumătate înghețată, pe un fotoliu.

Marlin: Prin un prinsonier am frimis lui Kleeberg un creion ce avusem eu.

Pres. (arătând la niște hârtii.) Kleeberg, Dta ai scris aceste ședule.

Kleeberg. Da.

Notariul Haupt cetește scrisorile.

Kleeberg scrie lui Marlin: „Te vei insinua în zilele acestea la investigațiune, și vei dice: am făcut din ură nedreptate lui Kleeberg căci pre tatăl meu. Ți-am ȃis eu odată, voi dispune să fiu șters dintre pompieri. Va trebui să aprindem mai întâi o grămadă de gunoiu, spre a pune puțin pre pompieri în mișcare. Am mers apoi într'o ȃi, și eu am aruncat fitilul pe un gunoiu. Acesta umed fiind, s'a stins. A doua ȃi a-i venit tu la mine, și pentru succes mai ris, ȃicând că tu ai bi scule mai bune. Seara am ajuns în strada lângă casa lui Friedenwanger. Era intunec, tu mai condus la șopronul cel mic, și mi-ai arătat unde să arunc eu fitilul, eu însă pe intunec n'am nimerit, și focul cădând pe loc umed, s'a stins. (Era ploaie.) De aici am mers la Fronius, de aici am mers vis à vis la Zek, aici erau husari, apoi ne-au dus direct la Dr König. Aici încă n'am îndrăsnit, și am abȃis de plan. Vei mai dice: odată fiind eu chemat la poliție, vȃdui fitilul pe o masă.

Pretutindinea am voit să dăm foc gunoiului. Dacă te vor întreba, de unde ști spune lucrurile cu atâta esactitate, vei spune, că le-ai auȃit din ȃiare și dacă întreabă că unde, vei spune că la Misselbacher și în Schmidgasse, apoi la procurorul de stat, de-a stânga subpoartă, tu însă nu ai avut intențiuni, și pe mine mai ținut de nebun. Toate le vei spune în sinceritate, după cum ȃi le scriu eu aici, altcum fasiunile nu ne consună.

Instruat (cătră Kleeberg). Va se ȃică dta a-i instruat pre Marlin se nege incendiile.

O altă scrisoare a lui Kleeberg cătră Marlin. „Te rog nu-ȃi spune visurile tale, se vede că tu ești de o părere cu mine. De creion voiu îngrigi eu, și dacă se va intrerupe corespondența. Scurtează cuvintele, ca și mine. Am fumat numai de două ori. Sciricește dacă Spanga și consorȃii în Pesta au plecat spre Eu cred că pre noi nu ne vor trimite așa cu mâna goală. Dela cine mai auȃi tu ceva nou, Robert. Fereștete de n . . . (nesdravenii) cu căciule roșii. (păzitori de temniță).

O altă epistolă a lui Kleeberg: La pertractarea finală trebuie să ne arătăm sfântoci, și tot la al doilea cuvânt să vorbim de Dumneȃeu. Ne va părea rău de toate, și nu am fi sȃvȃrșit lucrurile, dacă n'am fi fost beți.

Aceste epistole au produs mare senzațiune în public. Și mai mare au produs însă scrisoarea cifrată cu un cuiu de fer pe vasele de finichea în carea li se servea mâncarea.

Se aduc trei asemenea vase.

Presidentul (cătră Marlin arătând la aceste vase.) Ce stă pe acestea.

Marlin: nu este nimica.

Presidentul: Le va ceti deci foarte esact domnul notar.

Notarul Haupt cetește; Revoacăȃi incendiile apoi ȃi, că sunt minciuni și le-ai fasionat în desperare. Ca motiv va trebui să spu resbunare.

Pres. (cătră Marlin) Ce ȃici acuma? Nu sunt bine descifrate?

Marlin: Da.

Se cetește apoi scrisoarea cifrată de pre vasul al treilea: Deveniți odată liberi, vom tot ucide și răpi. Mărturisesc, acela nu este tatăl teu?

Acestea pȃine cuvinte au produs în public adevărată panică.

Cu acestea s'a încheiat pertractarea. A treia ȃi s'a făcut acusa și apȃrările.

În acel Nr. am scris aceea, ce am scris, și m'am ușurat, ba într'o privinȃă m'am și bucurat, că adevă se mai află câte cineva, carele și recunoaște și se susȃină adevărata dar dura stare a țȃrii noastre; unul ca acela a fost dl învăȃtor din Făgăraș N. Aron, carele în Nr. 74 al acestei foi, prin publicarea debaterilor nei adunări a Reunlunei dd-lor, ca un fel de lucrare de recepțiune, după ce recunoaște temeinicia aserȃiunilor mele, voiește a valora activitatea dd-lor învăȃtori. Tocmai acele debateri vorbesc foarte elocent pentru întărirea tuturor aserȃiunilor mele.

Dar las acestea, ca să ve scriu ceva local, fiindcă me află tocmai la un punct mai însemnat din veciul pământ al lui Radu-Negru.

Cu un oftat adȃnc încep șirul istoriei, ce voiu a o descrie, căci, vai, de tristă memorie mai este!

La sfȃrșitul anului trecut o schimbare neînsemnată s'a petrecut la scoala grăniȃărească de aici. Un învăȃtor dela această scoală și anume învăȃtorul dirigent Daniil Gabor a căȃut jertfă uneltirilor sale proprii*). A fost ridicat din funcțiunea sa, ba — pardon — a fost consiliat să-și dea demisia de bunăvoie, căci la din contră se va introduce asupra lui a treia cercetare disciplinară și atunci. . . — Dȃnsul a fost atât de gentilom de s'a retras singur. S'a retras, și nu mai departe ca la începutul scoalei de față a ajuns în funcțiunea de învăȃtor anului scol. de stat din Făgăraș. Lucrul e ușor de cuprins. Scoalele grăniȃărești sunt ghimpi în ochii subalternilor dlui ministru. Dȃeu știe din ce cauze, un lucru însă e recunoscut, că aceste scoale sunt bine organizate, avȃnd și o disciplină severă. În urmarea aceasta, tot ce se delătură din serviciul acestor scoale, se primește la acelea. Casul din cestiune nu e cel din tăi aici în comitatul Făgărașului.

Practica aceasta este plănuită cu toată înțelepciunea în butul conducȃtorilor scoalelor grăniȃărești spre scopuri mai înalte de stat maghiar. Resonul nu e greu de găcit. Cei nemulȃmiți în neamul seu — dintr'un fel de îndemn de răsbunare, vor aduce serviciile dele mai bogate în interesul maghiarismului și în detrimentul națiunei lor mame; lucrul natural, că reneȃii sunt cei mai folositori membrii ai neamului, la care s'au alipit și cei mai periculoși dușmani ai neamului, dela care s'au rupt. Sistemul patronării unor astfel de indiviȃi este foarte nimerit, căci prind curagiu și plăcere de a înclina spre un atare asil și alȃii slabi de inger, cari, obvenindu-le ceva cam neplăcut din partea superiorilor funcțiunei lor, de loc întorc spatel și-și ȃic: până când să fiu tot „trudit“ și „nȃcăjit“? me voiu duce eu acolo, unde sum tractat mai frumos și plătit mai bine! Ear acolo, unde se duce, de bună seamă, că nu va lucra el pentru înaintarea bunei stări a neamului seu ci a celui neam al căruu fiu s'a făcut. Așa stau lucrurile în general — și în cazul nostru de față încă nu ne îndreptăște nimica a crede contrariul.

Cu toate acestea, pe cât cunosc eu simȃemintele dlui D. Gabor — dacă au fost ne prefăcute asigurarile lui date mie și altora la diferite ocasiuni — nu-mi vine a crede, că dȃnsul să se numere întrȃ fi rătăciȃ și dușmani ai neamului, din al căruu serviciu a eșit. Dar eară să ȃici: dr. . . nu doarine! când își face coada colac și te unge cu miere pe la buze, pasămi-te de mai vorbește cuvinte de hulă asupra-i ori te mai impretinește cu oamenii lui Dȃeu, că ȃi-ai găsit beleaua!

Înainte de a continua firul istorioarei subversante voiu prezente unele deslușiri, cari vor contribui la lămurirea lucrului.

De câȃiva ani „părintescul“ nostru guvern al țȃrii, a ridicat în Făgăraș o scoală civilă, cu 6 clase, cari sunt deja completate. Toȃi învăȃtori acestei scoli au fost aduși din fundul maghiarismului celui mai neaoș fără leac de cunoșȃinȃă a limbei poporului din giur, carele a îmbrăȃșat cu toată căldura aceea scoală maghiarizătoare, parte din indemn propriu parte la indemn strein.

Instrucțiunea din această scoală nu o pricepeau copii români, de aceia se întorceau acasă mai confuși, de cum erau mai nainte. Urmarea a fost, că numărul scolarilor se împuȃineau mereu și repede, căci oamenii au ajuns prin experienȃă proprie la cunoșȃinȃă adevărată a lucrului.

Un mijloc s'a născocit pentru de a atrage din nou pe copilașii români cătră numita scoală, — mijlocul de a înfinȃă o clasă pregătitoare cu un învăȃtor român, prin care să se amăngiască vederile românilor și să-i căștigel earăși pentru „măntuitoarea“ scoală maghiară. În clasa pregătitoare are să între toȃi nou veniȃii, ear de promovat se va promova elita. Această clasă pregătitoare s'a înfinȃat în

toamna aceasta pentru că tocmai acum s'a aflat omul pentru ee. Cel chemat a fost să fieși este dl Danul Gabor.

Prin îmbrăȃșarea acestui post a primit dl Gabor o misiune foarte grea — misiunea de apostol, ca adevă, să recruteze pe ori ce căi copii pentru de a avea contingent corȃspunȃtoriu.

Dl apostol a urmat cu fidelitate îndatoririlor puse, căci în zile de țȃrg îl vedeai în toate cărci-mele și în toate cotunel debutând în arta oratorică ca să facă propagandă scolastică, ba a început a face visite preoȃilor și altor indiviȃi de prin satele vecine îndemnându-i a mijloci pela oamenii, cari au copii de scoală, ca să-i ducă la dȃnsul în Făgăraș, căci acolo îi învaȃă ungurește(!); pe unde n'a putut ajunge singur a substituit pe tatăl seu, numai să se facă vrednic de protecțiunea celor de sus. Ca în taină adaug la acest loc, că în comunele din jurul Voilei nu a prea îndrăsnit dȃnsul a-și încerca puterile de propagandă, căci pe aici îl cam cunoștea oamenii cu deosebire din anul ultim, în care a fost așa de norocos, încât din numărul cel considerabil de copii streini a mai rămas cătră finea anului scol. cu vr o 2—3. Succesul apostoliei n'a lipsit, că în scurtă vreme în clasa pregătitoare număra la vr'o 60 de elevi care număr, dacă nu me înșel, este mai mare decât în toate celelalte 6 clase. Cumcă au fost atrași copii și prin alte favoruri și promisiuni, aceasta e în deobște cunoscut, că adevă tacă de înscriere este de 20—50 cr., de care pot fi și scutiȃi; afară de aceea li se mai promiteau și cărȃi etc. numai ca să vină mai mulȃi. Cât pentru țȃnuta dlui Gabor în noul seu post amintesc aici o intuițiune proprie. Într'o ȃi frumoasă din toamna espirată făcu dȃnsul o excursiune cu scolarii sei; eram într'o depărtare potrivită; trag cu urechia în tăcere la conversaȃia, ce o țȃnea el cu copii, — dar să fi vȃȃut cum, și pe o țȃne în limba maghiară! Vorbe romănești n'am auȃit. Așa e, că-și implinește datoria cu toată conșȃtientisitatea?

Acestea sunt toate lucruri din partea cea mai impopulată cu români din întreaga Transilvanie, și tocmai de aceea grigește înalta stȃpănire atât de bine de scoala din acest loc. Findcă suntem în Făgăraș și vorbim de cestiune scolară, să aruncăm o ochire de perspectiv asupra scoalelor de aici. Esistă în Făgăraș mai multe scoale populare cu căte 3—5 învăȃtori. Isrlaliȃii au întemeiat o scoală vrednică de toată admirațiunea atât în formă cât și în fond, numai beȃii romăna și gr. or și gr cat dorm somnul dulce al indiferentismului, căci numai dumnilor să mulȃmesc cu căte o scoliȃă de aȃi-buche, condusă numai de căte un singur învăȃtor. Femeile din Făgăraș și giur s'au constituit în Reuniune pentru adunarea de mijloace cu scop de a întemeia o scoală primară după toate recerinȃele, iar bărbăȃii, cari tocmai ar avea această chemare, Doamne, ce stare de lucruri! Se află în Făgăraș un vicariu — pe cât știu eu și cred, că nu me înșel cu numele Micu, care însă în realitate este destul de mare, se mai află încă și alȃi bărbăȃi, dela cari se așteaptă toate îmbunătăȃirile neamului nostru; acum e curȃnd a mai venit în mijlocul nostru un administrator în persoana dlui Iuliu Dan pentru administrarea tractului nostru protopopesc; dela Dumnilor se așteaptă toate direcȃive, noi cestiualȃi, cari formă masă crudă a poporului, nu putem face mai mult, decât să le urmăm conudcerii dumnilor. Pe această basă tot sperăm la schimbări mai fericite pentru vitalitatea culturală a noastră, a Romănilor, speranȃele însă se vede, că ne rămân tot numai speranȃe seci. Quousque tandem . . . ?

— Am purces din Voila și am ajuns în Făgăraș Permiteȃi-mi, dle Redactor, — fiindcă scriu tocmai din Voila — a ve arăta în scurte cuvinte și starea de aȃi a scoalei noastre grăniȃărești de aici. Astăȃi funcționează aici unii dintre cei mai bravi învăȃtori și anume: dl G. Dobrin, ca diriginte, dl Ioan Muntean, ca secundar, — la băieȃi și dȃoara Susana Gilla la copile. Cu acești zeloși învăȃtori scoala va înflori vȃȃnd cu ochii. Sum pe deplin convins, că scoala nu va deplănge schimbarea întâmplată în anul trecut în sînnul corpului învăȃtoresc.

Acestea sunt, dle Redactor, poverile sufletului meu legate de locul, de unde ve scriu; și cu cât umblu mai mult prin Paradisul țȃrii Oltului, cu atât me mișcă mai multe impresiuni. Dintre acestea sunt rari — foarte rari — ba așa putea ȃice, că nu esistă de acelea ce-mi storc lacrimi de bucurie, de aceea fug, pe cât pot, de astfel de momente revolȃtoare.

Olteanul.

Mulȃamită publică.

Pentru sortitura arangiată de Reuniunea femeilor romăne din Sibiu au intrat următoarele obiecte:

Dna Veturia Neagoe-Romăn, colectantă: 1 service tea pentru două persoane; dna ved. Maria Kovács, 1 calimar; dnul Iosif Roman, 1 țȃuetoare de

Corespondenȃă particulare

ale „Telegrafului Român.“

Voila, Novembre 1884.

„ȃara Oltului,
ȃara focului,
ȃară de ocară,
Pita de sȃcara!“

(ȃicală din popor.)

Dle Redactor! Me află pe drumul principal al țȃrii Oltului. Tocmai am ajuns în satul, al căruu nume se află în frunte. Timpul poposirii mele de aici îl folosesc pentru ficsarea pe hărtie a impresiunilor mele din mult cercata și de Dȃeu uitata țară a Oltului.

De mult nu ne-am mai vȃȃut în acest mod dle Redactor, și anume chiar dela datul, sub care a apărut Nrul 57 al ȃiarului dvoastre. De atunci mi s'au aglomerat încă foarte multe esperianȃe, ce-mi înădușesc peptul; vreau deci să me scutur și de această povară grea.

*) A să vedea corespondinȃă. „Nu din țară Oltului“ publicată în Nr. 32 al „Gazetei Transilv.“ din anul curent.

tutun, și 1 ținătoare de sugări; dl Dr. Ioan Neagoe: 1 service de fumat; dna Maria Mircea colectantă: 1 Iie cu altițe; dsoara Victoria Mircea, 1 șorț italian; dsoara Eugenia Mircea, 1 șorț italian țesut proprie; econoama Maria Teodor, 1 cătrintă; econoama Elisaveta Urs, 1 vălitoare de cap; scolărița Cornelia Urs, 1 merindeață; econoama Elisaveta Bucur, 1 șorț italian mic; econoama Anghelina Comșa, 1 ștergar țărănesc; econoama Asinefta Gavrilă, 1 ștergar țărănesc; econoama Maria Pălășan, 1 ștergar; econoama Ana Urs, 3 coți de pânză de bumbac țesută proprie; econoama Ana Boer, 1 merindeață; econoama Ana Cabaș, 1 merindeață; econoama Ana Pălășan, 1 bucată de pânză de bumbac; econoama Maria Boer, 1 ștergar pentru vălitoare.

Pentru bunăvoința arătată față cu această Reuniune comitetul le exprimă mulțumită pe calea aceasta.

Varietăți.

* (Esposițiune de efecte.) La esposițiunea obiectelor intrate pentru sortitura Reuniunii femeilor române din Sibiu curge lumea cu mare vioiciune. După ameași esposiția este deschisă până la 4 oare.

Arangiarea cu gust a stors și admirațiunea străinilor, lucrul de mână ai țerancei au pus din

nou în uimire pre toți, câți se interesează de ce e frumos și plăcut.

* (In contra cholerei.) Ministrul (de interne a dat următorul ordin:

S'a constatat pe cât a ținut cholera în anul acesta în Franca de meadădi, Spania și Italia, că oamenii cu deosebire acolo cad jertfa acestui morb, unde germenele morbului află strat potrivit pentru desvoltare.

Ca strat potrivit se poate considera necurătenia grămădită, zdranțe mângite grămădite, oase grămădite; grămădiile de gunoiu, bălțile, apele stătătoare; locuințe indesuite și de acele cari nu se pot aerisi din destul; ape rele etc. cu un cuvânt, tot ce poate contribui la inctarea aerului.

E fapt că din ce ajunge germenele morbului într'un strat mai curat și mai sănătos, sau din ce se află locul respectiv în împrejurări sanitare mai bune, cu atât mai puțin poate ajunge morbul la o desvoltare și cu atât mai puțin va putea cauza stricăciuni și imbolnăviri.

E neincungiurat de lipsă dar, ca toată strădănea, cea mai mare energie se tindă întracolo, ca aceea ce ar contribui la îmbunătățirea împrejuririlor sanitare a localităților să se efectuească cu strictă punctiositate și conștientiositate.

Indatoresc dar strict autoritățile publice ca cele cuprinse în ordinațiunea mea din a. c. N. 37061 cu privire la susținerea curățeniei; în ordinațiunea N. 40182

cu privire la îmbunătățirea apei de beut; în ordinațiunea N. 42389 cu privire la desinfectare precum și cele cuprinse în ordinațiunea mea din a. c. Nr. 44.382 cu privire la instrucțiunea despre acest morb — să se efectuească cu cea mai mare punctiositate cu atât mai vortos, căci spre a câștiga cunoștință despre efectuire se vor esmite de aici comisari în cercul respectiv etc.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 27 Noemvre n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	123.75	123.25
Renta de aur ung. de 4%	95.30	95.25
Renta ung. de hârtie.	90.15	81.50
Renta de aur austriacă	104.05	103.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	98.20	90.05
II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer oriental ung.	119.25	119.—
Datorie de stat austriacă în argint.	82.75	82.50
Serisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	100.8
Obligațiuni urbariale temeșane de	100.—	100.—
Acețiuni de bancă de credit ung.	299.50	299.—
Împrumutul drumurilor de fer ung.	144.50	144.—
Obligațiuni de stat dela 1876 de ale drumului de fer oriental ung.	105.50	105.25
Sorți de regularea Tisei	116.40	116.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	99.50	99.—
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	100.—	99.50
Galbin	5.78	5.76
Napoleon	9.76 1/2	9.73
London (pe po'ța de trei luni)	123.20	123.05

Nr. 794.

[942] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea vacantei parochii gr. or. de a III-a clasă Rodeș, protopresbiteratul Sighișoarei, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.“

Emolumentele sunt:

1! Casa parochială cu două încăperi, cu edificatele necesare economice de peatră în stare foarte bună, grădina de pomi și de legumi;

2. dela 32 familie române câte una ferdelă de grâu s'au cucuruz sfărmat și câte una ferdelă de ovės, după măsura veche.

3. dela 18 familii neorustice câte una ferdelă de cucuruz sfărmit, măsura veche;

4. până la eruarea unei porțiuni canonice despre care sunt bune prospecte, — folosirea a două lunci cu product de 6 cară de fân;

5. un loc de arătură cu productul de un car de cucuruz;

6. dela 25 familii câte o di de lucru cu carul și dela 25 familii câte o di de lucru cu palmele;

7. lemnele de foc necesare;

8. venitele stolari, — cari toate la olaltă dau suma de 255 fl. v. a.

Cei ce voesc a competa la aceasta parochi, sunt poftiți a-și așterne suplicele lor, instruite în sensul prescrișelor Statutului organic și al regulamentului pentru parochii cu documentele necesare la oficiul protopresbiteral subscris, sub durata terminului prememorat.

Sighișoara, 10 Novembre, 1884.

În conțelegere cu concernintele comitet parochial.

Oficiul protopresbiteral român ortodox oriental al tractului Sighișoarei.

Demetriu Moldovan,
adm. protopresb.

Nr. 616.

[940] 3—3

CONCURS.

Devenind vacantă stațiunea de paroch în a doaua parochie de classa a II-a din Toplița română, se publică prin aceasta concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în foaia „Telegraful Român.“

Emolumentele sunt:

1. Dela 268 familii a una felderă (16 cupe) cucuruz sfărmit prețuită felderă în un floren face 268 fl.

2. Dela 268 familii câte o di de lucru cu palma a 35 cr. 93 fl.

3. Dela botez, cununii și înmormentări după calculul mediu de 5 ani 151 fl.

4. Din porțiunea canonică 40 jugere folosibilă tot numai în al doilea an cu venit de 20 fl.

5. Alte prestațiuni 94. fl. —
Suma 626 fl.

Petenții vor avé a subșterne suplicele lor concursuali instruite în sensul legilor vigente bisericești la subscrisul (p. u. Maros Vécș.)

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Reghinului.

Idicel la 6 Novembre 1884.

În conțelegere cu comitecul parochial.
Galaction Șagău,
protopresbiter.

Infallibil.

Retrimitem banii primiți tuturor celor, cari nu va avé efect

„Roborantium“ (mijloc de a cresce barba).

El lucră cu același efect la căpățina goală (pleșugie) la căderea părului, formarea petelor și la încărunțire.

După întrebuintare mai deasă garantăm succesul. Expediția în sticle originale cu fl. 1.50, la sticle de probă fl. 1 prin J. Grolich în Brünn.

„Roborantium“ s'a folosit cu succesul cel mai strălucit la slăbiciunea memoriei și la durere de cap.

Deposit principal în Transilvania: pentru Sibiu: numai la băcânia F. A. Reissenberger. Bistrița: Fried. D. Hzerberth, farmacist. Cluș: Nicolau Scékky, farmacist. Feldioara: Wilhelm Schneider, farmacist. Aiud: Iosef Oberth, farmacist. Praid: A. Weber, farmacist. Székely-Kercsztur Fr. Ios. Jaeger, farmacist.

Tot acolo se află:

„Eau de Hébé“ alifie orientale pentru frumoasă și albă la trup, depărtează petele de piele și de vėrsat. — Preț 85 cr. [713] 34

„Bouquet du Serail de Grolich.“

parfum de basmau pentru damele elegante. Dintre toate parfumurile cel mai bun. Pentru forma cea de tot frumoasă se poate întrebuinta și ca presente. Preț fl. 1.50.

Nu este înșelătorie.

Efect momentan. Succesul garantat.

Vendare totală.

Prăvălia de sticlă și porcellan din piața mică, Nr. 24, rămasă după reșosatul Ludwig Eggert se va închide.

Toate marfele ce se află acuma în ea, precum sticlă, porcellan, obiecte de lucs, și alte mărunțisuri nearticulate se vor vinde cu prețuri scădute.

Se aduce la cunoștință publică și împregiurarea că vendărea trebuie să se isprăvească până la sfērșitul lui Ianuarie, se roagă deci On. Public a-și acoperi trebuințele de timpuriu, până când se mai poate alege printre obiecte.

Oarēle pentru vendare 9—12 înainte de ameași și 3—6 după ameași.
Sibiu, 12 Novembre 1884.

[938] 2—3

Administrațiunea lāsământului.

Chihlibariu prima-imperial.

Prețul din întēmplare scădut al materialului brut me pune în poziția de a scădea prețul cigaretelor de chihlibariu până la 50%. Amatorilor li se dă deci ocașiune de a-și procura cigarette din acest material scump pe prețuri ne mai pomenite.

Cigarete 10 cm. lungi în loc de 10 fl. numai 4 fl. — cr.
" 8 cm. lungi în loc de 5 fl. numai 2 " 50
" 7 cm. lungi în loc de 4 fl. numai 2 " — "

Cilindre după fason oriental 20% mai mult.

Cigarete pentru sugări 10 cm. lung în loc de 12 fl. numai 6 fl.
" " " 8 cm. lung în loc de 8 fl. numai 4 "
" " " 7 cm. lung în loc de 6 fl. numai 3 "

Toate sânt aședate în o cutie învėlită în piele Chagrin.

Espedarea se face pe lângă trimiterea prețului, sau cu rambursă. Comisiuni preste 10 fl. franco. Din considerarea marei fluctuațiuni a prețului materialului brut sunt răspundători numai pentru obiectele afătoare gata. Observ că garantez soliditatea și calitatea mărfurilor, și ce nu ar conveni, să se retrimită preșpele mele și eu voiu reintorna prețul trimis franco.

[919] 5—6

W. Henn,
Viena, X. Dampfgasse 11.

Zambach și Gavora.

Fabrica de vestminte și recuisite bisericești
de rit catolic și grec.

[928] 4—30

în Budapesta, strada Vațului, Váczi utca Nr. 17.

Felon sau Odăjdii Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate feliturile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) co-

vor pe altariu, potiruri, pietohlebni-ca, cădelnițe, pacifical, candelă de altar, policandre pentru biserici, ripide, chivot, cărți de Evangeliie etc.

Comande se efectuesc prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele.